

יום ד', י"ב בשבט תשס"ג (15 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה שהעולם מחכה לשיגור ה'אילן' הישראלי במעבורת לחלל החיצון, והיא שעה שהנשמה היהודית מחזקת את קשרה עם שורשי האילן הארצי, הסיפור הבא:

בסיפורנו, חללית שוגרה למרומים כאשר יעדה היה להגיע לכוכב הקרוב ביותר לכדור"א, הנמצא במרחק רב מאיתנו. במהירות המירבית שלה, החללית צריכה להמשיך במסעה לכ- 800 שנה עד שהוא תשיג את מטרתה. למשך הזמן העצום הזה הצוות חייב להצטייד עם כל צרכיהם וכמובן עם האפשרות לייצר דברים להשלמתו המוצלחת של המסע. בנוסף, היה גם צורך לאכלס את הספינה עם זוג אסטרונאוטים שיכולים להבטיח את המשך הדורות, כי המסע הוא ארוך...

כיצד הזוג שלנו יבטיחו שאחרי שהם ייפטרו מהעולם הזה, הדור הבא ימשיך לבצע את מה שדרוש כדי שהדור האחרון – שטרם נולד – יידע מה לעשות כאשר יגיעו ליעד המיוחל? התשובה: חינוך! הם חייבים לתת את כל הכלים שיש ברשותם וביכולתם לתת לבניהם כדי שיידעו איך להמשיך. אך הדבר אינו פשוט: בשלבים הבאים של מסע החללית – אחרי הדור הראשון, ולמשך כל הדורות עד ולא כולל האחרון – כל קובץ של האסטרונאוטים יבלה את כל אורח ימיהם בתוך ה'בועה' הזאת. אין הם מכירים שום מציאות אחרת אלא מסגרת החממה שלהם. **זוהי כל המציאות שלהם.** משימה – מה זה? יעד – מה זה? אפילו גרביטאציה תהווה נושא למחלוקת. לא רק שלא יוכלו להגיע לתמימות דעה על מה זה **מעלה** ומה זה **מטה**, אלא שעלולים להיות חילוקי דעות גם על עצם המושג. הרי בחלל החיצון **אין** משקל! הכל צף, או היה עושה כך אילולא שימוש באמצעי משיכה או הדבקה השונים שמשתמשים בהם בחללית.

השאלות, הספקות, חילוקי הדעות – הכל יוכרע עם נחיתת הדור האחרון ביעד המיוחל. אבל עד אז – אולי לא יבינו אם בכלל מדובר במסע או משימה או ... יום יבוא וצריכים להתכונן לנחיתה, כי כבר מתחילים להרגיש את השפעת כח המשיכה על החללית מהכוכב שאליו מתקרבים. בשעה זאת, כבר אין שאלות.

יש עם אחד בעולם שהוטלה עליו משימה כזאת, כאשר עמדנו יחד בהר סיני לפני הרבה, הרבה שנים. אומר דוד המלך: **"ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר ציווה את אבותינו להודיעם לבניהם. למען יידעו דור אחרון בנים יולדו, יקומו ויספרו לבניהם."** [תהלים ע"ח 5-6] בשעה שה'אילן' שלנו מסתובב סביב העולם, עמו מתרחק יותר ויותר בציר הזמן ממקורותיו ומתקרב יותר ויותר לייעודו. מה יהיה אז עם הספקות שלנו...?

~~~

ברכה ל"אילן" שלנו: =אמשול לך משל, למה הדבר דומה - לאדם שהיה הולך במדבר והיה רעב ועיף וצמא, ומצא אילן שפירותיו מתוקין וצלו נאה, ואמת המים עוברת תחתיו. אכל מפירותיו, ושתה ממימיו, וישב בצילו. וכשביקש לילך, אמר: **אילן אילן, במה אברכך?** אם אומר לך שיהו פירותיך מתוקין - הרי פירותיך מתוקין, שיהא צילך נאה - הרי צילך נאה, שתהא אמת המים עוברת תחתך - הרי אמת המים עוברת תחתך. אלא: יהי רצון שכל נטיעות שנוטעין ממך יהיו כמותך. אף אתה, במה אברכך? אם בתורה - הרי תורה, אם בעושר

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י"ב בשבט תשס"ג (15 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

- הרי עושר, אם בבנים - הרי בנים. אלא: יהי רצון שיהיו צאצאי מעיך כמותך. =
[מסכת תענית ה:]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל